

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Ved Abraham Kalls Jubilæum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 96. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_312_6-txt-shoot-idm193/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Meden's hist i Saga-Kirkens Troer, millt til Helle
Lampen skinner over Helgen's Been,
Da skal aldrig het i Bogen's Egne,
Glem sel verde Minderne saa gram,

At jo Danmarks Sagamænd skal regne

Deres Herkomst ud fra Abraham.

Ikke Smiger vil jeg her frembare,
Paa Maroners og Masoners Biis,
Snorre figer, det er Spot, ei Ere,
Som udgydes i en loit Preis.

Hvis det sommehed sig for den Unge,
Klage vilde han i Sagas Navn,

At ei Gjensyd hun fra Danmarks Lunge,
Horde af de Millioner Savn,

Som hun hvisted i vor Mesters Ere,
Som hun prænted i hans Kommebog;

Klagen vilde jeg forvoven føre,
Skelde selv mig for en næssvis Pog,

Hvis kun Gubben vilde ret i Bredet,
Vise klarlig, mig til Spot og Skammebog

Bed hin Kalmar Filtring at oprede,
Hvilken Skolepog jeg er mod ham.

Men, ved Pogen jeg om Bogen mindes,

Som han nemmede i Børnesko,

Skolebogen, hvor end slike findes

Sanddue Sagn i Pogt med Fredres Troe,

Bogen som, det maa en Skielm dog glemme,

Sanked først paa Danmarks Tungimaal,

Gortids Sagn, saa de var værd at nemme,

Veide dem i Sandheds egen Slaat;

Krandsede ei nogen Alexander,

Knælede ei sag for Romas Den,

Kæmped siebse under Dydens Stander,

Til et Eftersyn for Christine Born.

Sank engang den under Skole-Bordet,

Ligemeget Tro og Saga vandt,

Hvad som fældte den, det er alt jordet,

Til Opstandelse den Kræfter sandt;

Der det lakked imod Jubel-Dagen,

Halv opreist, den over Bordet kæg,

Og med syrgette Aar paa Bogen,

Den sig blander i vor Juleleeg.

Kyndinger den flettes ei herinde,

Mangen Mand den klandte grædt som Pog,

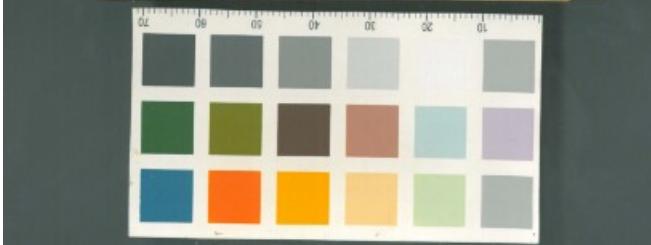
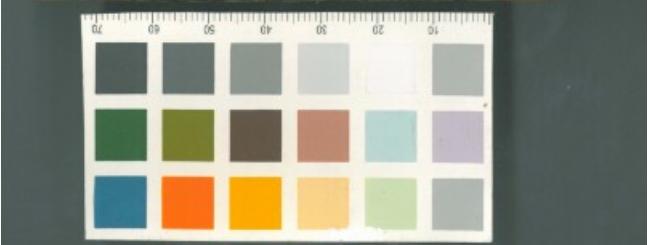
Ta, de Fleske hvert historisk Minde

Knytte end vel til den Skolebog.

Trives da i Danmark nogenstinde,

Sagas Blomst til Dust og ei til Bram,

3 B. (7)

Da paa Bladet af den høj Kierminde,
Stave sat man: Sød af Abraham,
Ei Kierminden, som man vel kan vide,
Wil om nogen Olding være stum,
Nævne vil den vist paa samme Side,
Holberg, Rothe, Overne og Suhm,
Alle saaede de en Sæd paa Jorden,
Som, trods Tidens Uveit, Kuld og Brost,
Sikkert dog modnes sat i Norden,
Elkenke Sonner en veisignet Host,
Men alligevel, naar Dans Kierminde
Neder op sit store Arvetal,
Som sat meer end Tøll i Nord, forbinde,
Nævne maa som Patriarch hun Kall,
Hun til Nævnelsen har mange Grunde,
Som udstrømme af hans Skolebog,
Glemme kan hun jo og ingenlunde,
Hvad som vides i hver Aar, Krog,
At den Samme, der os først fortalte,
Sagn paa Dansk om hele Tidens Løb,
Daa først til Danmark indkalde
Saga-Børnene, som alt i Svob,
Liflig har paa Møversmaalet stammet,
Skjondt for Lænder, de har fristet Soet,
Børnene, som Hellas har opammet:

Mnemosynes Born, med Herodot,
Ja, hvem har vel i de sidste Dage,
Saa omtrent Halvtredindstive Aar,
Bogen fulgt, mens Tiden gik tilbage,
Og dog forbigaet Sogns Gaard!
Hvem har dycket Jord i Sagas Egne,
Og ei pløjet med den Riges Kaly!
Bor ej Bogen vi ham heel tillegne,
Som han venlig forudsagde halv!
Sad han ikke som paa Sagas Sæde,
Værerig for hver en Odans Son!
Skifted han ei aabenlyst med Glæde,
Hvad han sankede med Glid i Lon!

Hil, vi sige da paa Krios Begne,
Saga-Folkets givere Patriarch!
Hendes Moder kære fra fierne Egne,
Værlig øgede ham i Danmark;
Ehi det kan med Sandhed ingen nøgte,
At ham Mnemosyne tog til Egte,
Og at Klio kun er ægte fød,
Naar hun sprang af Mnemosynes Skib!
Hil dig Olding lærd og vennehuld!
Gangen aabned du til Nordan's Gulb,

